

De gemeenteraadsverkiezingen: tussen vakmanschap, clubgevoel en beleid

René Kamstra

Wie beslist er eigenlijk over de kwaliteit en toekomst van sportvelden en daarmee indirect over die van clubs? Is dat de fieldmanager of beheerder die dagelijks met zijn laarzen in de klei staat en kwaliteitssignalen oppikt? De gemeenteraad of beleidsmedewerker die stuurt op beleid en budget? Of de club, voor wie het veld thuisbasis en trots is? De realiteit: iedereen beslist een beetje mee. En toch kan het gaan schuren.

Na de gemeenteraadsverkiezingen kunnen accenten verschuiven: andere prioriteiten, andere budgetten, soms een andere visie. Clubs kijken vanuit beleving en gebruik: speelbaar, netjes en veilig. Vakmensen kijken vanuit bodem, belasting, onderhoud en levensduur. De politiek weegt het maatschappelijk belang, kosten en verdeling binnen de gemeente.

'Als fieldmanager/beheerder is het soms lastig te begrijpen waarom besluiten anders vallen dan de technische logica'

Dan de praktijk: wat als het onderhoudsbudget omlaag moet? Renovaties of vervangingen schuiven door en regulier onderhoud kan niet meer op het noodzakelijke basisniveau worden uitgevoerd. Dat heeft effect op de kwaliteit, wat je niet altijd morgen, maar wel over het seizoen of in de jaren gaat zien en merken: meer uitval, meer herstelwerk en hogere risico's. Vandaag bezuinigen leidt vaak tot duurdere correcties op langere termijn. De geplande renovatie komt dan alsnog, alleen eerder en kostbaarder dan voorzien.

'Een stabiel onderhoudsniveau voorkomt piek- en herstelkosten en biedt voorspelbaarheid voor clubs én gemeente'

En wat als de visie op het type veld wijzigt? Een ander type veld: gras, hybride of kunstgras? Dan hoort daar een eerlijke vergelijking bij op de totaalkosten, kwaliteit, behoeftebepaling, onderhoudsbehoefte, veiligheid en duurzaamheid. Welke keuze is over 20 jaar gezien de beste en goedkoopste, en wat is dan een besparing? Als fieldmanager/beheerder is het soms lastig te begrijpen waarom besluiten anders vallen dan de technische logica. Wij willen als fieldmanagers onderhoud doen met een kloppend budget. Uiteraard zijn er invloeden van buitenaf waar we geen invloed op hebben. Neem nu de oorlog in het Midden-Oosten.

Uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde: sporters laten spelen op veilige, kwalitatief hoogwaardige velden. Dat zou kunnen beginnen met een afspraak: basisonderhoud zou niet onderhandelbaar moeten zijn. Zie het als de APK-keuring van je auto: die moet voldoen aan vastgestelde normen. Laat je basisonderhoud achterwege, dan vergroot je veiligheidsrisico's en lopen de kosten later op. Voor sportvelden is dat niet anders: keuringen bepalen kwaliteit en hebben een link met onderhoud.

Een stabiel onderhoudsniveau voorkomt piek- en herstelkosten en biedt voorspelbaarheid voor clubs én gemeente. Ik ben optimistisch dat meer gemeenten die lijn de komende periode kiezen en/of vasthouden. We hoeven niet tegenover elkaar te staan. Integendeel: waar politiek, club en vakmensen naast elkaar besluiten, worden keuzes beter vandaag én morgen. Oké, nu over naar de orde van de dag: het voorjaar dient zich langzaam aan. De eerste werkzaamheden hebben we kunnen uitvoeren. De aankoop van graszaden en bemesting is gedaan. Wij zijn klaar voor de start van het seizoen.

Oant sjen,
René Kamstra,
Fieldmanager of the Year 2025

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!